

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om tillæg til lov om midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2716).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Udvalgets ordfører (Chr. Thomsen): Efter lovforslagets anden behandling har udvalget modtaget en deputation fra fabrikanter og importører, der ønskede, at staten fortsat skulle betale giftnævnets arbejde. Grosserer-Societetet har senere ved en skrivelse stillet forslag om, at der i det mindste blev lagt loft over den afgift, der kan lægges på disse varer. Da der ikke er tale om nogen udvidelse af giftnævnets arbejde og beløbet ikke er særlig stort, er udvalget fortsat enig om, at branchen selv må bære udgifterne ved kontrollen, og indstiller enstemmigt lovforslaget til vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 131 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af forespørgsel til udenrigsministeren af Per Hækkerup m. fl.

(Foregående del af forhandlingen findes i tidenden sp. 3261).

Forhandlingen genoptoges.

Ordføreren for forespørgerne (Per Hækkerup): I sin udenrigspolitiske redegørelse, som jeg på den socialdemokratiske gruppes

vegne takker for, mindede den højtærede udenrigsminister om, at det om en måned er ti år siden, at Atlantpagten blev underskrevet. Det kan ikke undre, at det brud, Danmarks indtræden i NATO betød på en århundredlang tradition, gav anledning til livlige drøftelser i perioden omkring pagtens tilblivelse og i de nærmest følgende år. Tiden siden har vist, at en stadig stigende del af landets befolkning mener, at Danmark fortsat bør deltage i NATO, og altså slutter op bag landets officielle udenrigspolitik, som den er udformet af det overvejende flertal af dette høje ting.

Baggrunden for NATOs oprettelse og for Danmarks tilslutning var usikkerheden ved og frygten for den sovjetiske udenrigspolitik målsætning. En lang række faktorer fremkaldte denne følelse. Fra drøftelserne dengang vil de være tingets medlemmer og offentligheden bekendte, jeg skal derfor ikke gentage dem, de er heldigvis nu historie.

Svaret på denne usikkerhed og frygt blev dannelsen af NATO. De europæiske lande forpligtede sig til at betragte angreb på et af dem som angreb på dem alle, og den forsvarsmæssige alliance imellem dem fik militær styrke ved Canadas og USAs medlemskab på samme vilkår.

Under indtrykket af begivenhederne dengang søgte Danmark først at få sit sikkerhedsproblem løst i et nordisk forsvarsforbund med Norge og Sverige. Som bekendt lykkedes dette ikke, fordi det ikke var muligt at forene de to landes syn på et sådant forsvarsforbunds udenrigspolitiske orientering. Derefter tog Danmark mod indbydelsen til medlemskabet i NATO og tiltrådte denne forsvarsorganisation sammen med Norge.

Ingen vil kunne bestride, at nu ti år efter oprettelsen af NATO befinder vi os i en helt anden situation end dengang. Det ville vi vel under alle omstændigheder have gjort, men uden NATO sikkert i en betydeligt mere ugunstig situation. Organisationen har virket efter sin hensigt og opnået i hvert fald en del af sin målsætning.

NATO blev oprettet under Berlinkrisen, som betegnede en af de farligste situationer efter krigen, hvor luftbroen mellem Berlin og Vesttyskland gav anledning til et par episoder, der kunne have fået uoverskuelige virkninger. Der gik ikke mange dage efter